

Någonstans

Det föddes åter inför mina ögon,
det ljusgröna, som inte visste av
något vissnande
Som innan livet reste sina murar,
som ofta blev för höga att forcera
Ljuset kom tillbaka, när jag lyfte
mina ögon inför realiteternas axiom,
som inte var förhandlingsbara,
men som gav visshet om en helad tillvaro
Någonstans,
där inte trädens livssaft torkar ut
och där inte människan åldras
och skrumpnar bort
i demens och isolering
Där allt kan leva,
därför att Kärleken lever ...

Inga juhlén

Till min storasyster

Livet för dig har inte alltid varit lätt
men du har klarat av det på ett beundransvärt sätt.
Du hänger inte upp dig på bagateller
och du finns där för mig vad det än gäller.

Du är en syster som jag vill anamma
jag hoppas att jag för dig är densamma.
För mig är det viktigt att få berätta
om dom människor jag vill värdesätta.

En dag med dig blir aldrig dystert
tack för att du finns min kära storasyster.

Anette Forsberg Vara

Missbrukare?!

En misstänkt tanke vaknar
då jag brist på parkering saknar.
Väldigt många de platserna vill ha,
men är det rätt person som dit ska?

Handikapptillstånd, – en privat sak,
– inte för medlifarens lata bak!
Innehavaren ska få nära att gå
det är ingen plats att bara stå på

Tänk på det då du behöver komma nära
Fullt? Antagligen kommer du då att svära...
För friska är det nyttigt att röra på sej
tillstånd är till för såna som dej och mej.

Hyperforsan

Kärleken

Kärleken
den ultimata?
är att lyfta
fram varandra

Se vad som är
den andres behov
på ömsesidig
respekt den tror

Trasig kärlek
rakt igenom
drabbas vi som
av en demon

Vågar någon
att tro på den
fullt ut längre
ge upp sig själv?

Hänge sig helt
många önskar
i ett förhållande
men inte orkar

Acsai

Ensam är ej

Vem har stiftat ordspråket att ensam är stark
den personen har förmodligen aldrig stått på otrygg mark.
Men det finns faktiskt människor som alltid där har gått
men någon form av förståelse har dom aldrig fått.

Vissa väljer sin ensamhet och det ska man respektera
men det finns så oändligt många som vill ha mycke mera.
Sedan finns det även dom som ständigt går med skyggklappar på
dom vill ingenting veta dom vill inget förstå.

Men kanske är det just dessa som vill ha mycke mera
men utan något facit kan man enbart spekulera.
Men för kärlek tillit och respekt ska det inte finnas gränser
det behövs ej någon kokbok till dessa självklara ingredienser.

Anette Forsberg Vara

Utan motstånd är vinden tyst

Vad viskar vinden
till de rodnande nyponbuskarna
till vägrenens lilla blyga blå viol
Vad viskar den

Viskar vinden om
minnen från förr
Påminner den om
kommande stormar

En trött tistel
vänder taggarna utåt
Vill inte höra
Orkar inte protestera

Maskrosorna är upptagna
med att byta skepnad
och utan motstånd
är vinden tyst

Kerstin Moberg

Trädens sång

Under trädens välvda bladtak
råder ett överkligt lugn.
Hit når ej stadens jäkt och larm.
En stilla melodi susar svagt
från trädkrona till trädkrona
i en ordlös symfoni.

I trädsalens gyllengröna dunkel
skimrar stammarna
med matt och silvrigt sken;
där devor och alver tråder
sin trolska dans
på lätta fjät.
I mossgröna mattan
under deras fötter
ej ens ett endaste strå sig böjer.

Kerstin Moberg

Ungdomsförälskelse

I ungdomens tid var man förälskad gång på gång
så objektet kunde skifta för varje säsong.
Då var man noga med det yttre skalet
när man gjorde det viktiga kärleksvalet.

Då gick man inte och frågade på chans
utan satt upp en attityd som man trodde var hans.
Då hade man också "vett" på att vara blyg
så ibland fick man gå där och vändas i smyg.

Men varje gång var kärleken lika sann
även om man bara vågade krama varann.
Att vara andra till lags är den fostran man fått
men med åldern har man inte dessa misstag begått.

Nu vet man att skalet ofta kan rulla
men att innehållet är det fina och värdefulla.

Anette Forsberg Vara